

GONOSZTEVŐK KÖZÖTT...
(SARKAD-ÚJTELEK, 2021. ÁPRILIS 2. – NAGYPÉNTEK)

Az istentisztelet meghallgatható a

<https://sarkadujtelek.reformatus.hu/index.php/istentiszteletek/igehirdetesk>
vagy a <https://www.facebook.com/refsarkadujtelek> oldalon.

Lekció: Luk 23,26-49. v.

Textus: Luk 23,39-43. v.

Énekek: 183; 341/1+4-7; 256/1; 295/2; 342/1-2+9;

OLVASMÁNY: Lukács írása szerinti evangélium 23. rész 26-49. verse:

„Amikor elvezették őt, megragadtak egy bizonyos cirénei Simont, aki a mezőről jött, és rátették a keresztet, hogy vigye Jézus után. A népnek és az asszonyoknak nagy sokasága követte őt, akik jajgattak, és siratták őt. Jézus pedig feléjük fordulva ezt mondta nekik: „Jeruzsálem leányai, ne engem sirassatok, hanem magatokat és gyermekeiteket sirassátok; mert jönnek majd olyan napok, amikor ezt mondják: Boldogok a meddők, az anyaméhék, amelyek nem szültek, és az emlők, amelyek nem szoptattak! Akkor majd kiáltani kezdik a hegyeknek: Essetek ránk! - és a halmoknak: Borítsatok el minket! Mert ha a zöldellő fával ezt teszik, mi történik a szárazzal?” Két gonosztevőt is vittek, hogy vele együtt végezzék ki őket. Amikor arra a helyre értek, amelyet Koponya-helynek hívtak, keresztre feszítették őt, és a gonosztevőket: az egyiket a jobb, a másikat a bal keze felől. Jézus pedig így könyörgött: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.” Azután sorsvetéssel osztozkodtak ruháin. A nép ott állt és nézte. A főemberek pedig velük együtt így csúfolódtak: „Másokat megmentett, mentse meg magát, ha ő az Isten választott Krisztusa!” Kigúnyolták a katonák is, odamentek hozzá, ecetet vittek neki, és így szóltak: „Ha te vagy a zsidók királya, mentsd meg magadat!” Felírás is volt a feje fölött görög, latin és héber betűkkel írva: EZ A ZSIDÓK KIRÁLYA. A megfeszített gonosztevők közül az egyik így káromolta őt: „Nem te vagy a Krisztus? Mentsd meg magadat és minket is.” De a másik megróttá, ezt mondva neki: „Nem féled az Istent? Hiszen te is ugyanazon ítélet alatt vagy! Mi ugyan jogosan, mert tetteink méltó büntetését kapjuk, de ő semmi rosszat sem követett el.” Majd így szólt: „Jézus, emlékezzél meg rólam, amikor eljössz királyságodba.” Erre ő így felelt neki: „Bizony, mondom néked, ma velem leszel a paradicsomban.” Tizenkét órától egészen három óráig sötétség lett az egész földön. A nap elhomályosodott, a templom kárpitja pedig közepén kettéhasadt. Ekkor Jézus hangosan felkiáltott: „Atyám, a te kezembe teszem le az én lelkemet!” És ezt mondva meghalt. Amikor a százados látta, ami történt, dicsőítette Istent, és így szólt: „Ez az ember valóban igaz volt.” És az egész sokaság, amely erre a látványra verődött össze, amikor látta a történeteket, mellét verve hazatért. Jézus ismerősei pedig mindnyájan és az őt Galileától fogva követő asszonyok távolabb állva szemlélték mindezt.”

Igehirdetés előtti imádság:

Megváltó Krisztusunk! Áldunk Téged, hogy megadtad nekünk a mai napot is. Kegyelmedből ünnepet szentelhetünk Neked, aki örökkön-örökké vagy, és uralkodásodnak nincs vége! Olyan sokan ébredtek ma is szenvedésre, bánatra, gyászra! Értük és velük együtt imádkozva kérünk: könyörülj rajtunk, könyörülj ezen a világon! Kérünk, légy irgalmas hozzánk, hogy legnagyobb nyomorúságunktól, a bűneinktől szabadulhassunk!

Láttasd meg velünk, hogy értünk szenvedtél a kereszten, és végezd el Szentlelkeddel, hogy életünkre nézve ne legyen hiábavaló a te kereszthalálad, értünk hozott áldozatod! Magasztalunk azért, hogy Igéddel, szeretetteddel, Szentlelkeddel ma is keresel minket!

Kérünk, jöjj közel a lelkünkhöz, és Szentlelkeddel tégy minket nyitottá minden szavadra, a te örök igazságodra! Ámen.

IGEHIRDETÉS ALAPIGÉJE:

Lukács írása szerinti evangélium 23. rész 39-43. verse:

„A megfeszített gonosztevők közül az egyik így káromolta őt: „Nem te vagy a Krisztus? Mentsd meg magadat és minket is.” De a másik megróttá, ezt mondva neki: „Nem féled az Istent? Hiszen te is ugyanazon ítélet alatt vagy! Mi ugyan jogosan, mert tetteink méltó büntetését kapjuk, de ő semmi rosszat sem követett el.” Majd így szólt: „Jézus, emlékezzél meg rólam, amikor eljössz királyságodba.” Erre ő így felelt neki: „Bizony, mondom néked, ma velem leszel a paradicsomban.”

Szeretett Testvéreim!

Minden nemzedékben érdemes feltenni a kérdést: Ma mit tennénk Jézussal? Feltették ezt a kérdést sok-sok nemzedékben már, de a válasz mindig ugyanaz lett a becsületes, őszinte szembenézés során: Ma is ugyanúgy halálra adnánk. Nincs ugyan már halálbüntetés, de megtalálnánk a módját, hogyan tudnánk minél látványosabban, minél galádabb módon eltüntetni a földön élők közül. A törvényesség minden látszatával együtt.

Mert a tiszta és szent ma sem kell ebben a mocskos világban. A tiszta és szent nem kell sem a népének, sem az ellenségeinek. És ez alól mi sem vagyunk kivételek.

Az Úr Jézusról még a népéből való ellenségei is tudták, hogy semmi rosszat nem tett. De éppen ez zavarta őket. Éppen ezért gyűlölték. Mert Jézust nem lehetett megvenni, nem lehetett a hatalmi berendezkedés támaszává tenni, és nem lehetett olyan fogást sem találni rajta, aminek alapján törvényes bírói ítélettel hátrébb lehetett volna szorítani. Ezért kellett aztán mindennél jobban megalázni, gúnyolni, csakhogy forduljon vele végül szembe a nép, utálja meg mindenki és felejtse el minél hamarabb. Mert útban volt. Mert kellemetlen volt. Mert a hamisságra berendezkedett világ számára veszélyes volt.

Ezért is gyűlölték. Mert Isten törvényét nem úgy hirdette, ahogy kényelmes volt hallgatni. Ahol az emberek szerették hirdetni az ítéző, bünt és bűnt gyűlölő Istent, ott Jézus az irgalmas, bünt megbocsátani kész mennyei Atyáról beszélt. Ahol

az emberek szerették volna kisebbiteni a bűnt, vagy elérni azt, hogy ne is nevezzék bűnnek a bűnt, ott Jézus a tökéletesen tiszta és szent Istent mutatta fel. És Isten szentségének fényében nem lehet takargatni azt, amit mi, emberek annyira takargatni szeretnénk. Olyan ez, mint amikor sötétben, félhomályban felveszünk egy ruhát, ami rendben levőnek látszik, s amikor kilépünk a tűző napfényre, akkor derül ki, hogy pecsét van rajta, csak a félhomályban nem látszott. Mi pedig nem a pecsétre haragszunk, hanem a tűző napfényre, amely leleplezte azt.

Az Úr Jézus Krisztus szentsége és igazsága ma sem kell. Ma is zavaró. Ma is kigúnyoljuk. Jézus Krisztust ma is keresztre feszítenénk.

És a dühös gyűlölet addig elment, hogy Jézust két gonosztevő között középen feszítették meg. Mint a gonosztevők királyát. A király középen, és hozzá méltó szolgálói jobb és bal oldala felől.

Gondoljunk csak bele, hogy Jézus két tanítványának, Jakabnak és Jánosnak az anyja éppen azt kérte, hogy Jézus országában a fiai ülhessenek a jobb és bal keze felől. Hát most lássa a világ, milyen király Ó! A gonosztevők királya! Milyen kifinomult gúny van ebben! Mennyire kiszámítottan alázzák meg még a kivégzés során is!

És a megfeszített gonosztevők, rablók is gyalázták, káromolták. Ezt írja Máté evangéliuma! Lukács írja le, hogy a megfeszített gonosztevők egyikének azonban rányílt a szeme Jézus ártatlan, tiszta voltára, és megváltozott az Úr Jézushoz való hozzáállása.

De mielőtt erről szólnék, még egy kicsit álljunk meg ott: a megfeszített gonosztevők közül az egyik...

Mert voltak ott nemcsak megfeszített gonosztevők. Érdemes rájuk is tekinteni, hátha találunk közöttük ismerős arcot! Voltak ott olyan gonosztevők, akik gondosan ügyeltek arra, hogy a páska ünnepére tiszták maradjanak. Be nem tették volna a lábukat a római helytartó épületébe, nehogy beszennyezzék magukat. De álnok, hazug, erőszakos módon kikényszerítették, hogy a római hatalom az ő akaratukat tegye. Igazi hazafiak voltak, akik leigázva is rákényszerítették akaratukat az elnyomóra. Vajon igaz, tisztalelkű emberekként jártak-e el? Vagy valójában ők is gonosztevők voltak? Csak gonoszságukat volt módjuk elleplezni? Ó, hányan vagyunk ilyenek, akiknek makulátlan a hírneve, közben pedig olyan játszmákat folytatunk, amibe mások belepusztulnak? S még meg is veregethetjük a vállunkat: Milyen derék emberek vagyunk! Pedig valójában aljas gonosztevők, s rettegünk, hogy ez ki ne derüljön!

Voltak ott olyan gonosztevők, akik még népük ellenségeit is készek voltak dicsőíteni, csak hogy saját népükön belül megőrizték vagy megszerezzék hatalmukat. Tudták, kinek mi az ára, kit mivel lehet lekenyerezni.

S inkább saját népükkel fordultak szembe, saját népüknek hazudtak, saját népüket tévesztették meg hazug, gyalázatos propagandával, és érdekeik szerint még népüket is kiszolgáltatták.

Vajon nem így szolgáltatójuk-e ki érdekeinknek a népünket, a családjunkat, a magzatainkat, a beosztottainkat, nem törődve azzal, hogy a másoknak milyen szenvedést okozunk? Gonosztevők, akiknek semmi nem számít, semmi nem szent, ha az érdekeik érvényesítéséről van szó? Testvér kijátssza a testvért. Barát kijátssza a

barátot, és ha kell, még az ellenségeinket is kiszolgáljuk, csakhogy a hozzánk köz-elállókat leigázzuk. A saját népünket leigázzuk. A saját gyermekeinket, szüleinket, rokonainkat leigázzuk. Mennyi örökösödési harc, válási harc van, ahol nem az igazság győz, hanem az, aki több hamis tanút tud kiállítani!

És nem beszéltünk akkor még azokról a gonosztevőkről, akiknek bűne gonoszsága rejtve marad, mert megfélemlítik áldozataikat, akár a családon, rokonságon belül is! Ki tudja, hányan voltak olyanok Jézus keresztségével szemben, akik sokkal nagyobb gazemberek voltak a keresztre feszített gonosztevőknél, csak róluk nem derült ki, vagy hatalmuk volt arra, hogy elnémítsák azokat, akik ismerték gonoszságukat!

És ott voltak azok a gonosztevők, akik jó pénzért, vagy a balhé kedvéért készek voltak mindenféle mocskot szórni, gúnyolódni. Akik némák voltak akkor, amikor hallották Jézus jócselekedeteit, és nem dicsérték az Istent a jóért, a szépért, a szabadulásért és gyógyulásért. De azonnal készen vannak a gyalázatos, gonosz beszédre, mihelyst lehetőségük van azt szólni. Akiknek a jó hír nem hír. De a gyalázatos beszédet örömmel adják tovább.

Ott voltak azok a gonosztevők, akik szívesen meggyötörnek másokat. S felmentik magukat: csak parancsra tettem. Élvezik a másik szenvedését, gyötrelmét, és még hasznot is húznak belőle, de felmentik magukat, mert azt mondják: ez a dolgom, ebből élek. Milyen gúnyal osztoztak meg az áldozatuk vagyonán! Ők is tolvajok és rablók, csak hivatalos engedélyük van rá. Papírjuk van róla, hogy szabadon tönkretelhetnek másokat! Hányan úznek olyan úgynevezett tiszta hivatást, ami arra való, hogy másokat kifosszanak, vagy a hivatalos, fehérgalléros tolvajokat és rablókat kiszolgálják! Tisztának mondják a lelkiismeretüket, mert ők hivatalból járnak el. De irgalom, jóság, szeretet, becsület nincs bennük.

Ott voltak azok a gonosztevők, a helytartóval az élen, akik egy egész népen gúnyolódtak. A felirat, a titulus Jézus feje fölött, igazában nem Jézusról szólt, hanem az egész zsidó népről: Ilyen királyotok van nektek. Ilyen illet titeket. Ennyit értek! S hányan vannak gonosztevők, akik megbélyegeznek másokat, egész népet, népcsoportokat, hivatásokat, embereket, akik mások, valamiért másként gondolkodnak! Akik tudatosan hergelik a másként gondolkodókat, hátha azok felháborodnak, és még nagyobbat lehet rajtuk ütni! S közben ők a jogvédők, ők az igazak, akik állítólag csak tükröt állítanak, valójában szembeköpi a másként gondolkodókat. Ott, Jeruzsálemben ők voltak kevesebben, de náluk volt a hatalom, ezért egy egész népet, a többséget kigúnyolták, gyalázták Jézus feliratával. Nincsenek-e közöttünk, nincsenek-e országunkban is ilyen gonosztevők?

Nincsenek megfeszítve, nincsenek közszemlére téve, nincsenek lebénítva, de ugyanúgy gonosztevők, mint azok, akiket Jézussal együtt keresztre feszítettek.

Hányan voltak ott, és hányan vagyunk itt, akik ugyanúgy méltók lennénk arra, hogy gonosztevőként megfeszítve közszemlére tegyenek, míg ki nem múlnak, míg végleg el nem tűnünk, el nem pusztulunk!

Jézus pedig ott van középen, mint aki mindezek királya, aki élen jár közöttük. S akik ezt a gúnyt, ezt a gyalázatot kitalálták, nem tudták, nem tudhatták, hogy

valóban Jézus az, aki a történelem során megfeszített, kivégzett, börtönbe zárt, megfenyített sok-sok gonosztevő között a legtöbb bűnt hordozta.

És azok a gonosztevők, akik ott Jézust gúnyolták, megvetették, megfeszítettek és a sok-sok magát igaznak, jónak, tisztának bemutató gonosztevő, akik azóta is élnek, magukat igazolják, de Jézust ma is megfeszítenék, ők sem tudják, hogy Jézus valójában mennyi bűnt viselt, hordozott, magára vett ott, a kereszten.

Mert az Úr Jézus Krisztus minden gonosztevő, leleplezett és le nem leplezett gonosztevő bűnét felvitte, hordozta a kereszten. Ő, a tökéletesen tiszta és szent, úgy halt meg, mint minden gonoszságért, gyalázatért felelős lett az Isten előtt, csakhogy mi, a valódi gonosztevők megszabadulhassunk az ítélettől.

S ha ezt felismertük, akkor nem tehetünk mást, minthogy szólunk a gonosztevő, velünk együtt ítéletet, halált érdemlő gonosztevő társainknak: Nem látod, hogy Jézus érted halt meg? Nem látod, hogy Jézus helyetted szenvedett? Mi jogosan kiérdemeltük az Isten ítéletét és haragját, de Krisztus semmi bűnt nem tett! Mégis ő halt meg a mi bűneink miatt, csakhogy nekünk életünk legyen! Nem gyalázni, nem gúnyolni kellene Jézust, hanem a lábai elé borulni: Uram, bocsásd meg nekem minden bűnömet! Bocsásd meg mindazt, amit ellened vétettem!

Minden gonosztevőnek és minden úgynevezett jó embernek egyetlen mentése, menedéke, menekülési útja van: Ha Jézus Krisztushoz fordul, és azt mondja: Uram, bocsásd meg nekem! Bocsásd meg a bűneimet! Te ártatlanul szenvedtél, én érdemlem meg a büntetést! De a te ártatlan halálodért, töröld el az én sok vétkeimet! Úr Jézus, könyörülj rajtam!

Amikor a bűnét megbánó gonosztevő Jézus irgalmáért esedezett, Jézus azonnal megvigasztalta: Még ma velem leszel a paradicsomban. Mert aki megvallja a bűneit, annak a mi Urunk megbocsátja azt. Még akkor is, ha már soha nem tudjuk jóvátenni.

Jézus Krisztus ártatlan vére azért hullott, hogy lemossa rólunk minden szennyünket és vétkeinket. Ő megtisztít minket minden szennytől. Bűneinknek egyes következményei velünk maradnak, ahogy ez a gonosztevő sem tudott már leszállni a keresztről, bele kellett halnia az ítéletbe. De élete utolsó órái mégis azzal a vígasszal, megbékéléssel telhettek, hogy Jézus Krisztus tisztára mosta az életét, és Isten befogadta örök kegyelmébe.

Soha nem késő Jézus kegyelmét kérni! Soha nem késő bűnbánatot tartani Isten színe előtt. Soha nem késő elmondani: Neked, Uram, igazad van velem szemben. Csak halált és kárhozatot érdelek, de mégis bízok a te kegyelmedben. Emlékezz meg rólam, Uram, amikor visszatérsz a te királyi uralmadba!

Igen, a bűnbánó, Istenhez forduló gonosztevőnek a Szentlélek megmutatta, hogy Jézus vissza fog jönni! Győztesen, diadalmasan. És uralkodni fog örökkön örökké. És boldog az, aki ott lesz Jézus királyságában! Boldog az, akinek az Úr már ma azt mondhatja: Bizony mondom néked már ma részese vagy örök országomnak, mert megváltottalak, enyém vagy!

Mindannyian ott vagyunk a gonosztevők között. Talán nem a nyilvánvalóan gonosztevők, a keresztre feszítettek között. Lehet, hogy mi csak újjal mutogatunk

azokra, akiről nyilvánvalóan kiderült a gonoszságuk, közben előfordulhat, hogy ők sokkal jobbak nálunk.

Nem az a kérdés, hogy a gonosztevők között vagyunk-e, mert nyilvánvaló, hogy mi is bűnös emberek vagyunk! Nem az a kérdés, hogy ítéletre méltók vagyunk-e, hanem az, hogy készek vagyunk-e megbánni a bűneinket? Készek vagyunk-e azt mondani a bűneinket Isten előtt hordozó Krisztusnak: Uram, irgalmazz! Krisztus kegyelmezz!

Ha megvalljuk bűneinket, ő hű és igaz, hogy megbocsássa azt! Ha megvalljuk bűneinket, ő nekünk is azt ígéri: Mostantól részese vagy örök országomnak! Ámen

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus! Mennyire szeretnénk mi azt hinni, azt gondolni magunkról, hogy mi nem bánatánk Téged soha! Mi nem adtunk volna Téged a keresztre. Közben pedig mind, ami kín, s ütés ért, mi hoztuk rád! Miattunk kellett meghalnod a kereszten!

Áldunk és dicsőítünk Téged, aki vállaltad, hogy a bűnösök között a legnagyobb légy, a gonosztevők között a leggonoszabbnak állítsanak be. S mindezt azért, mert a mi bűneink büntetésébe kellett belehalnod. Helyettünk vetted magadra szent Atyád büntetését.

Bocsásd meg, hogy mi oly sokszor azt gondoljuk, hogy kívül állunk a gonosztevők körén. Pedig a szívünk tele van erőszakkal, paráznasággal, hiúsággal, rabló vágyakkal, istenkáromlással, bálványimádással és mindenféle tisztátalansággal.

Nem vagyunk jobbak, mint azok, akiket jobodon és balodon keresztre feszítettek. Mi is halált és kárhozatot érdemlünk, és csak a te irgalmadból nem veszünk el. Urunk, irgalmazz! Krisztus, kegyelmezz! Bocsásd meg bűneinket és kérünk, tisztítsd meg szívünket!

Urunk, könyörgünk a szenvedőkért, a betegekért, a haldoklókért. Könyörgünk a végletekig kimerült egészségügyi dolgozókért! Kérünk, segítsd meg őket, és áld meg munkájukat!

Esedezünk a gyászolókért, akik húsvét ünnepét is gyásszal kell végigszenvedjék. Add meg nekik a feltámadás reménységét, szent áldozatodért!

Imádkozunk népünk megtéréséért, hogy megszentelődhessünk a te megváltó kegyelmed által. Könyörülj rajtunk, hogy olyan nép lehessünk, amely nép gyönyörködik a te kegyelmedben és nem utasítja vissza megváltó szeretetedet!

Segítsd meg, kérünk, vezetőinket, hogy bölcs döntésekkel, megtisztult szívvel, megszentelt étellel kormányozhassák a rájuk bízottakat! Legyen velünk és legyen minden néppel a te irgalmas szereteted! Ámen